

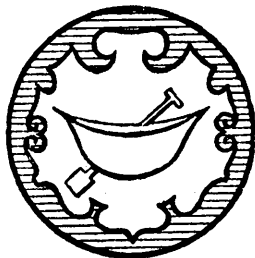
DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18, Tel. 2-93.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Miesięcz. Mk. 1.000.000.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szp. na stronie) Mk. 250.000.—Przed tekstem Mk. 750.000.—za wiersz (dwie szpalty nr stronie) Drobne 50000 marek za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 500.000.—

Geny egzemplarza 250.000 Mk

Nr 12. (235.)

Łódź, wtorek 18 marca 1924 r.

Rok VI.

Służba prasowa samorządów i wydawnictwa komunalne miejskie.

Oddział Prasowy Magistratu m. Łodzi, pragnąc oświetlić mało dziś jeszcze znane zagadnienie organizacji służby prasowej w samorządach większych miast oraz działalność wydawniczą gmin miejskich, zwrócił się w listopadzie r. ub. do kilkudziesięciu większych miast i miasteczek całej Polski z krótką ankietą, obejmującą kwestje powyższe. Na 65 rozesłanych kwestionariuszów wpłynęły do dn. 1 marca r. b. — 62 odpowiedzi, przy czym — niestety — wśród paru „nieobecnych” znajdują się większe gminy, jak Kraków, Siedlec, które na pytania ankiety mogłyby adzielić odpowiedzi pozytywne. Według podziału dzielnicowego ankietę objęła 36 miast b. Kongresówki, 11 miast — Wielkopolski i Pomorza, 9 — Małopolski i 9 — Kresów Wschodnie.

Jak z nadesłanego przez Magistraty materiału wynika, samorządowa służba prasowa, prócz Łodzi, zorganizowana już została w Warszawie, Poznaniu i Lublinie, zaś w Toraniu organizacja jej znajduje się w toku. Oddziały względnie Referaty Prasowe w Warszawie i Lublinie istnieją, tak jak w naszym mieście, przy Wydziałach Prezydjalnych Magistratów; jedynie Poznań włączył organizacyjnie Oddział Prasowy do Urzędu Statystycznego. Jak widzimy, absencją w tym względzie świecą obydwa większe miasta Małopolski, t. j. Kraków i Lwów. Tymczasem to zapewne należy — nietyle brakiem coraz powszechniejszego zrozumienia potrzeby kontaktu władz komunalnych z opinią publiczną, ile skutkami trwania mojej obowiązującej dawniejszych ustaw samorządowych, niezawsze pozostawiających wybranym przed laty manieypalnościom możliwość przejawienia inicjatywy w zakresie wymagań aktualnego życia publicznego.

O zadaniach samorządowych Oddziałów Prasowych z ogólnego punktu widzenia pisaliśmy obszernie w Nr 51/1923 „Dziennika Zarządu m. Łodzi”, w artykule p. t. „Samorząd a prasa”. Ze poglądy na tę sprawę są całkowicie wśród zarządów miast zgodne i ajednostajnione, o tem świadczą nadesłane na ankietę naszą odpowiedzi. Streszczając je, możemy dowiedzieć, że powszechnie jako główne obowiązki służby prasowej samorząd-

dów uznano: 1) przegląd i referowanie prasy lokalnej, ze szczególnem uwzględnieniem poraszanych przez nią spraw komunalnych; 2) wszechstronne i obiektywne informowanie prasy, a za jej pośrednictwem — opinii publicznej, o działalności i zamierzeniach władz miejskich; 3) obrona tychże władz, w zakresie zadań samorządowych, przed niezasadnioną krytyką lub atakami prasy, uskuteczniana drogą komunikatów informacyjnych, sprostowań, wyjaśnień i zaprzeczeń. Niezależnie od zadań powyższych, na szefie samorządowej służby prasowej spoczywa zwykle obowiązek redagowania urzędowego wydawnictwa samorządowego, jak to ma miejsce w Warszawie, Łodzi i Lublinie.

Należy dodać, jako moment zasadniczej wagi, iż we wszystkich miastach, które posiadają już własną służbę prasową, czynności informacyjne ześrodkowane są całkowicie w Oddziałach Prasowych, to znaczy, że styczność z prasą utrzymywana jest jedynie i wyłącznie za pośrednictwem tych Oddziałów.

Nie należy wątpić, że w ślad za Warszawą, Łodzią, Poznaniem, Lublinem i Toruniem, pójdą na drodze organizacji służby prasowo-informacyjnej i pozostałe większe miasta polskie, t. j. Lwów, Kraków, Wilno, Katowice. Coraz żywsze zainteresowanie się szerokich kół obywatelskich sprawami samorządowymi, wzrost prasy i czytelnictwa, zrozumienie doniosłości stałego kontaktu władz komunalnych z prasą — będą temi czynnikami, które na zarządy większych miast, posiadających lokalną prasę, wywrą w omawianej kwestji wpływ decydujący.

Przechodząc do drugiego interesującego nas zagadnienia: działalności wydawniczej gmin miejskich, musimy na wstępie zaznaczyć, że dziedzina ta znajduje się naogół w zaniedbaniu. Chaos lat powojennych, trudności budżetowe miast, drożyzna — sprawiły, że — jak dotąd — zaledwie 10 miast polskich poszczycić się może własnymi wydawnictwami, poświęconymi sprawom komunalnym, przy czem z tych 10 wydawnictw — 8 okazuje się w odstępach regularnych, pozostałe zaś dwa wychodzą „w miarę posiadania funduszów“ (Częstochowa), lub też „w miarę potrzeby“ (Kalisz). Pomimo tak skromnej liczby istniejących wydawnictw komunalnych, faktem jest, że nawet zarządy mniejszych miast odczuwają widocznie ich potrzebę, skoro czyniły i czynią wysiłki, niezawsze zresztą skuteczne, aby wydawnictwa te podtrzymać i utrzymać (np. Biała Podlaska, Zgierz, Pabjanice i t. d.).

Zmiana warunków politycznych i trudności finansowe gmin miejskich, o czem wspominaliśmy wyżej, sprawiły, że szereg wydawnictw komunalnych musiał alee zawieszenia, wyłącznie ze względów oszczędnościowych. Do takich wydawnictw zawieszonych należą: „Dziennik Lwowski, organ gminy m. Lwowa“ (Lwów) od 1. VIII 1914 r., „Dziennik Zarządu m. Płocka“ (Płock) od 1. IV. 1923 r., „Gazeta Zarządu m. Białej Podlaskiej“ (Biała Podlaska) od 19. VI. 1923 r. Charakterystyczne jest, że obok Lwowa, również i Poznań nie posiada dotąd własnego organu komunalnego. Wychodzi wprawdzie nakładem Magistratu miesięcznik p. t. „Kronika miasta Poznania“, ale czasopismo to, organ „Tow. Miłośników m. Poznania“, bardzo skromną tylko część swej objętości poświęca aktualnym zagadnieniom gospodarki samorządowej.

Według danych, zebranych na podstawie rozpisanej przez Łódzki Oddział Prasowy ankiety, na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wychodzą obecnie następujące wydawnictwa komunalne:

	T Y T U Ł	Rodzaj	Objętość	Nakład egz.
1	„Dziennik Zarządu m. st. Warszawy”	2 razy na tydzień	4—16 str. formatu $\frac{1}{8}$	1100
2	„Dziennik Zarządu m. Łodzi”	Tygodnik	16 str. „ $\frac{1}{8}$	700
3	„Dziennik Rozporządzeń dla stoł. król. miasta Krakowa”	Miesięcznik	12—16 str. „ $\frac{1}{4}$?
4	„Dziennik Zarządu m. Lublina”	Tygodnik	8 str. „ $\frac{1}{8}$	200
5	„Dziennik Zarządu m. Częstochowy”	Nieregularnie	16 str. „ $\frac{1}{8}$	150
6	„Kaliskie Władomości Samorządowe”	Nieregularnie	16—24 str. „ $\frac{1}{8}$	200
7	„Orędownik Urzędowy m. Bydgoszczy *)	Tygodnik	8 str. „ $\frac{1}{8}$	300
8	„Gazeta Zarządu m. Siedlec”	2 razy na miesiąc	8 str. „ $\frac{1}{8}$	500
9	„Dziennik Urzędowy Zarządu m. Pabjanic”	Miesięcznik	6 str. „ $\frac{1}{4}$	300
10	„Gazeta Zgierska”	2 razy na miesiąc	6 str. „ $\frac{1}{4}$	550

Trzeba przyznać, że podana wyżej lista 10 wydawnictw na około 400 miast i miasteczek Polski nie wygląda bynajmniej imponująco. Nb. z tych dziesięciu wydawnictw komunalnych przypada aż 8 na b. Kongresówkę, a tylko po 1 na b. zabór pruski (Bydgoszcz) i b. zabór austriacki (Kraków). Zjawisko dość charakterystyczne, jeżeli zważymy, że samorząd miejski w b. Kongresówce jest — że się tak wyrazimy — najmłodszy, gdyż dataje się dopiero od pierwszych miesięcy odzyskanej niepodległości mianowicie, od początków r. 1919. Ale tkwiący tu może dla niejednego paradoks jest tylko pozorny. Wydaje się raczej całkiem zrozumiałem, że właśnie młode, pełne zapała i wiary w przyszłość, na podstawie demokratycznej ordynacji wybrane samorzady miejskie b. Kongresówki, przystępując do przeorywania zachwaszonych od dziesiątków lat agorów gospodarki miejskiej, zwróciły m. in. baczną uwagę na doniosłą korzyść dysponowania własnym wydawnictwem, spełniającem rolę urzędowego organu zarządu komunalnego, kroniki życia samorządowego, a w niektórych razach niejako i podręcznika, z którego pełniący funkcje samorządowe obywatele zaczerpnąć mogą niejedną pożyteczną dyrektywę i wskazówkę. I trudno doprawdy pogodzić się z faktem, że takie ośrodki, jak Poznań lub Łódź, posiadające uniwersytety, T-wa naukowe, zastępy wykwalifikowanych działaczy samorządowych i t. d., obywają się jakoś dotąd bez własnych wydawnictw, podczas gdy zdobyły się na nie daleko mniejsze i o skromniejszych aspiracjach miasta, jak np. Pabjanice i Zgierz, utrzymujące nakład na wysokości kilkaset egzemplarzy.

Aby skończyć z charakterystyką istniejących wydawnictw miejskich dojdemy, że z pośród wyszczególnionych wyżej 10-ciu wydawnictw tylko dwa (Łódź i Kraków) zamieszczają, prócz części oficjalnej, artykuły teoretyczne i rozmawiane. Pozostałe poświęcone są wyłącznie protokołom

*) Z dn. 1. VI. 23 r. wydawnictwo „Orędownika” przejął „Dziennik Bydgoski”, którego wydawcy zobowiązali się do dostarczania Magistratowi m. Bydgoszczy bezpłatnie po 100 egz. każdego numeru „Orędownika”.

obrad Rad Miejskich i Magistratów, obwieszczeniom i rozporządzeniom władz gminnych i t. p.

* * *

Coraz goręcej odczuwana potrzeba szerokiej dyskusji na aktualne tematy gospodarki komunalnej, wzrastające doświadczenie i praktyka działaczy samorządowych, wreszcie postępująca sanacja budżetów miejskich w związku z zagładą zmyślenia dewaluacji — wszystko to pozwala jednak mieć nadzieję, że — wraz z ogólnym rozwojem życia samorządowego, opartego na jednostajnym i przystojnym do wymagań nowoczesnych ustawodawstwie gminnym — nastąpi również wielce pożądanym rozrost prasy samorządowej. Prasie tej należeć się będzie odpowiednie miejsce w publicystyce polskiej, miejsce widoczne i zaszczytne, tak jak to dzieje się w tych krajach Zachodu, gdzie szczęśliwsze warunki polityczne, kulturalne i oświatowe wyłobliły oddawna w świadomości obywateli zrozumienie i szacunek dla drukowanego słowa. Miasa polskie, które, dążąc milowemi krokami po drodze postępu, w ciągu miesięcy niemal odrabiają zyciejsko zaniedbania i braki całych dziesięcioleci rządów zaborezych, — i na tem, naszymi uwagami objętem polu działalności prasowo-wydawniczej dotrzymają niewątpliwie kroku najdzielniejszym pionierom idei samorządowej zagranicą.

Bolesław Dudziński

Kierownik Oddziału Prasowego Magistratu m. Łodzi.

* * *

Żaź po zamknięciu naszej ankiety otrzymaliśmy z Magistratu m. Torunia kilka numerów „Tygodnika Toruńskiego”, który zaczął ukazywać się z d. 1 stycznia r. b. „Tygodnik Toruński” jest organem arzędowym Magistratu m. Torunia i Wydziału Powiatowego pow. Toruńskiego; zawiera prócz obfitego działu oficjalnego — część niearzędową, poświęconą głównie (jak dotąd) przeszłości historycznej m. Torunia. „Tygodnik” przedstawia się dość okazale; wychodzi w objętości 24 stron formata 8-ki, w części niearzędowej ozdobiony jest fotografiami.

(Przyp. autora).

Dział sprawozdawczy.

Protokół

9 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dn. 6 marca 1924 r.

Komplet radnych: 74, obecnych radnych: 62.
Komplet członków Magistratu: 11; obecnych członków Magistratu 7.

Posiedzenie otworzył o godz. 8 minut 15 wieczorem Wiceprezes Rady Miejskiej J. Wolczyński, w obecności quorum Rady (69 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych-sekretarzy R. Wójakowskiego i O. Grassa, oraz dyrektora Biura Rady Miejskiej p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Krótkie zapytania:

1. a) r. Rode, czy Magistratowi wiadomo, że u wylotu ul. Andrzeja pomiędzy ul. 28 Pułku Strz. Kan. a Łukową urzędzono miejsce dla zwałania śniegu, śmieci i wogóle nieczystości, co z nadchodzącą wiosną stanowi wielkie niebezpieczeństwo dla okolicznych mieszkańców. Czy Magistrat nie uważałby za wskazane ustawić tam tablicę z odpowiednim napisem, jak to przyjęte jest w innych miastach Europy, że w tem miejscu zabrania się zwózki śmieci i gdzie by było jednocześnie wskazane, gdzie można zwałać je.

b) odpowiedź Przewodniczącego, że Magistrat udzieli wyjaśnienia na następnym posiedzeniu Rady Miejskiej.

2. a) r. dr. Schweiga, że w poniedziałek, dnia 10 b. m. w Województwie odbędzie się

rozprawa w przedmiocie nadania koncesji na nową Elektrownię. Jakie stanowisko w tej sprawie zajmuje Magistrat.

b) odpowiedź w. prez. Groszkowskiego, że Magistrat udzieli wyjaśnień na następnym posiedzeniu Rady Miejskiej.

3. a) r. Zuberta, czy prawdą jest, że Prezydium Rady Miejskiej postanowiło wysłać specjalną delegację dla wręczenia dyplomu honorowego Dyrektorowi Międzynarodowego Biura Pracy przy Lidze Narodów, p. Thomas,

b) odpowiedź Przewodniczącego, że wyjaśnienia w tej mierze udzielone będą na następnym posiedzeniu Rady Miejskiej.

4. a) r. Waszkiewicz, czy prawdą jest, że władze nadzorcze odmówiły zatwierdzenia podatku na cele szkolne, t. j. 10⁰/₀ od podatku obrotowego i jakie są motywy odmownej odpowiedzi.

b) odpowiedź przewodniczącego, że Magistrat udzieli wyjaśnień na następnym posiedzeniu Rad, Miejskiej.

5. a) r. Rapalskiego, Na jednym z posiedzeń R. M. złożyłem wniosek w sprawie oddania inwalidom placu pod budowę ich własnego domu. W tej sprawie Magistrat miał zająć odpowiednie stanowisko; wobec tego zapytuję, jakie stanowisko zajął Magistrat w sprawie mego wniosku.

b) odpowiedź przewodniczącego, że Magistrat udzieli wyjaśnień na następnym posiedzeniu Rady Miejskiej.

6. a) r. Papisa, czy Magistratowi jest wiadomo, że Wydział Opieki Społecznej przy Magistracie zdał Komitetowi Pomocy Dzieciom przygotowanie i dostarczanie obiadów dla dzieci szkolnych i że zamiast tych obiadów wydaje się dzieciom tej suchy chleb. Jeżeli tak jest, to czemu te okoliczności należy przypisać, wzgl. kiedy Wydział Opieki Społecznej zamierza uruchomić większą ilość kuchni.

b) odpowiedź ławnik Adamskiego w imieniu Magistratu, że co do sprawy, poruszonej przez p. radnego Papisa, to to mogło mieć miejsce przy tych obiadach, które wydaje Komitet dla najbiedniejszych, dlatego, że nie wszędzie jeszcze Komitet obiady mógł wydawać we wszystkich szkołach z powodu rozmaitych technicznych trudności, więc tam, gdzie obecnie nie może wydawać, postanowiono wydawać racje chleba, ale to z działalności Magistratu nic wspólnego nie ma, to bezpośrednio dotyczy Komitetu, który tę sprawę u siebie rozpoczął. Stwierdzam, że wszystkie obiady, które wydaje Magistrat, są wydawane z chlebem.

7. a) r. Kałużyńskiego, czy prawdą jest, że Magistrat, kierując się względami oszczędnościowymi, uchylił uchwałę Delegacji Wydziału Zdrowotności Publicznej w sprawie powiększenia liczby lekarzy szkolnych celem zwalczania chorób ocznych.

b) odpowiedź prez. Cynarskiego w imieniu Magistratu. Na zapytanie p. r. Kałużyńskiego odpowiem, że rzeczywiście zapadła uchwała Magistratu w tej kwestji. o której p. r. Kałużyński mówi. Na następnym posiedzeniu delegacji Wydziału Zdrowotności Publicznej, kiedy w komunikatach ta uchwała została odczytana, olbrzymia większość członków Wydziału, na 7-miu obecnych 6-ciu, przy 1 wstrzymującym się od głosowania, prosiła mnie, abym z mocy Dekretu o Samorządzie Miejskim wstrzymał uchwałę Magistratu, jako szkodliwą dla interesów miasta, co też uczyniłem i uchwała Magistratu została zawieszona, wstrzymana. Jednakże na następnym posiedzeniu, które odbyło się w dniu onegdajszym, Magistrat powtórnie sprawę rozpatrzył i wszystkimi głosami przeciwko jednemu utrzymał poprzednią uchwałę ze względów oszczędnościowych.

b) wyjaśnienia uzupełniające w. prezidenta Groszkowskiego, że lekarz, referujący sprawę, ustalił liczbę dzieci, podlegających oględzinom, na 160,000, wówczas kiedy liczba ta faktycznie wynosiła 59,000; wyliczenie Magistratu było takie, że do obserwacji jednego dziecka trzeba 15 min, więc przy 3-oh godzinach pracy dziennie, Magistrat uważał, że dotychczasowa liczba powinna wystarczyć.

d) oświadczenie r. Kałużyńskiego w tejsze sprawie, że wyjaśnienia Magistratu w sprawie zwalczania jaglicy uważa za niewystarczające i w tym względzie zgłosi odpowiedni wniosek.

8. a) r. Praszki, w jakiej fazie znajduje się obecnie sprawa wprowadzenia w naszym mieście kanalizacji i wodociągów, i kiedy Magistrat zamierza zwołać posiedzenie Komisji Kanalizacyjnej.

b) odpowiedź prez. Cynarskiego w imieniu Magistratu W sprawie, w jakim stadium znajduje się sprawa wodociągów i kanalizacji, będzie udzielona odpowiedź na następnym posiedzeniu Rady Miejskiej. Co się tyczy terminu zwołania posiedzenia Komisji Kanalizacyjnej, to jest ona Komisją radziecką i termin zwołania zależy całkowicie od jej przewodniczącego

9. odpowiedź ławn. Bednarczyka na krótkie zapytanie r. Pawlaka, zgłoszone na posiedzeniu Rady w dniu 21 lutego r. b. Obecnie już do parku Poniatowskiego wogóle żadnej

opłaty za wejście nie pobiera się. W swoim czasie była pobierana, ale nie za wejście do parku, tylko na t. zw. saneczkowanie, na podstawie uchwały Magistratu. Do parku nie wpuszczano nikogo, gdyż wielkie śniegi nie pozwalały na wejście i żadnych dróg nie było, oprócz drogi do saneczkowania. Opłata więc była pobierana za saneczkowanie, a nie za wejście do parku.

10. a) r. Credowej, dlaczego przy zbiegu ulic Traugutta, Kolejowej i Sienkiewicza nie zapalają ustawionych tamże lamp gazowych, wskutek czego wieczorem w dzielnicy tej, o dużym ruchu kołowym i pieszym, panują ciemności.

b) odpowiedź przewodniczącego, że Magistrat udzieli odpowiedzi na następnym posiedzeniu R. M.

2. Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: T. Białera, F. Dąbrowskiego, inż. K. Folkierskiego, dr. S. Kopcińskiego, I. Kulamowicza, F. Kurka, B. Mazurowskiego, dr. A. Margolisa, L. J. Minberga, J. Muszyńskiego, i inż. W. Wojewódzkiego, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

3. Uchwałę Magistratu № 320 z dnia 29 lutego r. b. treści następującej:

Opierając się na uchwałę Rady Miejskiej № 5 z dnia 10. I. 24 r. i zgodnie z wnioskiem Wydz. Przedsiębiorstw Miejskich № 353/24 XI z dnia 29 lutego r. b. postanowiono:

1. obniżyć, poczynając od d. 1 lutego 1924 r. cenę za gaz, dostarczany przez gazownię miejską w Łodzi.

a) przeznaczony do oświetlenia i ogrzewania do mk. 22,000,000.— za 1000 st. ³,

b) przeznaczony dla silników do marek 19,000,000.— za 1000 st. ³,

c) zużyty w instytucjach miejskich i do oświetlenia ulic miasta do mk. 15,000,000.— za 1000 st. ³.

2. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości*.

Uchwalono:

A. W sprawach, objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie pomocy dla bezrobotnych:

W związku z wnioskiem Magistratu № 308 z dnia 26 lutego r. b. oraz z wnioskami rr. Zuberta i Bartczaka, postanowiono:

1. przyznać Magistratowi dalszy kredyt w kwocie mk. 45 miliardów na prowadzenie akcji pomocy dla bezrobotnych miasta Łodzi w miesiącu marcu 1924 r.; z sumy tej przeznaczyć mk. 10 miliardów do dyspozycji Wydziału Opieki Społecznej na zwiększenie ilości obiadów, wydawanych bezpłatnie z tanich kuchen miejskich, ze specj. uwzględnieniem krańców miasta, mian. Bałut, Widzewa i Chojen, zaś mk. 35 miliardów Wydziałowi Gospodarczemu i Budownictwa na prowadzenie robót publicznych.

2. przyspieszyć w zbliżającym się sezonie wiosennym wszelkie roboty publiczne, przewidziane w budżecie.

3. zwrócić się do Pana Prezesa Ministrów, Grabskiego, w sprawie przyścia z pomocą bezrobotnym m. Łodzi, w związku z danem przez niego przyrzeczeniem delegacji łódzkiej w tym względzie.

4. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

II. W sprawie przeliczania na franki złote opłat, pobieranych przez Magistrat za różne świadczenia, udzielane mieszkańcom m. Łodzi przez Wydział Zdrowotności Publicznej:

1. Rozesłanie przepisów uznać za pierwsze czytanie.

2. Rada Miejska w związku z wnioskiem Magistratu № 201 z dnia 8 lutego r. b. zatwierdza w 2 i 3 czytaniu

P R Z E P I S Y

o zastosowaniu stałej jednostki obliczeniowej do opłat za różne świadczenia, udzielane mieszkańcom m. Łodzi przez Wydział Zdrowotności Publicznej.

Na podstawie art. 9 Ustawy z dnia 6 grudnia 1923 roku o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin i niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. № 127/28 poz.

1044) Rada Miejska m. Łodzi uchwała co następuje:

§ 1.

Oplaty za naświetlania lampą Kisch w Sekcji do Walki z gruźlicą ustala się na 0,10 franka złotego za 1 seans.

§ 2.

Oplaty, wyszczególnione w § 1, na wniosek przewodniczącego Rady Sekcji do Walki z Gruźlicą mogą być zredukowane wzgl. nie stosowane w stosunku do stałych niezamożnych mieszkańców m. Łodzi.

§ 3.

Oplaty za ubieranie zwłok zakaźnych, pobierane w prosektorjum miejskiem, ustala się w sposób następujący:

- a) za ubieranie zwłok zakaźnych 0,35 fr. złot.
- b) za ubieranie zwłok, dostarczanych przez władzę policyjno-sądową, o ile rodzina zamożna i chowa zwłoki na swój rachunek 0,40 " "
- c) sanitarjuszowi za dokonywanie czynności, wymienionych w p. b, wypłaca się każdorazowo po 0,10 " "

§ 4.

Oplaty, pobierane za trumny dla ubogich, nienależących do gminy m. Łodzi, mieszkańców, ustala się w sposób następujący:

- a) za trumnę № 6 — 8 fr. złot.
- b) " " " 5 — 7 " "
- c) " " " 4 — $5\frac{1}{2}$ " "
- d) " " " 2 — $4\frac{1}{2}$ " "
- e) " " " 1 — 4 " "

§ 5.

Oplaty za kosztą pogrzebu nie dotyczą ubogich mieszkańców m. Łodzi, podlegają zaś zwrotowi ze strony gmin zamiejscowych za niestałych ubogich mieszkańców m. Łodzi.

Również opłaty za ubieranie zwłok ubogich mieszkańców m. Łodzi nie

podlegają zwrotowi, zaś opłaty za ubogich mieszkańców gmin zamiejscowych podlegają w ustanowionym rozmiarze zwrotowi.

§ 6.

Wyżej wyszczególnione opłaty obowiązują z dniem 1 lutego 1924 r.

§ 7.

Przepisy niniejsze wchodzić w życie z dniem 1 lutego 1924 roku i od tej chwili tracą moc obowiązującą wszystkie inne sprzeczne z niemi.

8. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

III. W sprawie przepisów odnośnie zastosowania stałej jednostki do obliczania opłat, pobieranych za świadczenia Miejskiej Izby Odkażającej:

1. Rozesłanie przepisów uznać za pierwsze czytanie.

2. Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 202 z dnia 8 lutego 1924 r., zatwierdza w 2 i 3 czytaniu

PRZEPISY

o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania opłat, pobieranych za świadczenia Miejsk. Izby Odkażającej.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin i niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. № 127/23 poz. 1044), Rada Miejska m. Łodzi uchwała co następuje:

§ 1.

Zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób. występujących nagminnie, (Dz. U. № 67/19 poz. 402) Magistrat m. Łodzi pobierać będzie za dokonane na koszt gminy czynności opłatę według taksy, zatwierdzonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

§ 2.

Oplaty za świadczenia Miejskiej Izby Odkażającej, poczynając od

dnia 1 lutego 1924 roku ustalić, jak następuje:

- a) za odkażenie mechaniczno-chemiczne 10 mtr.³ — 1 fr. złoty,
- b) za odkażenie gazowe 10 mtr.³ — 1,40 fr. zł.
- c) za odkażenie w kotle nieruchomości 1 kg. — 0,10 fr. zł.

§ 3.

Stosownie do art. 20 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych, występujących nagminnie (Dz. U. № 67/19 poz. 402) Magistrat m. Łodzi będzie żądać od Skarbu Państwa zwrotu conajmniej 50 proc. wydatków, poniesionych na dezynfekcyjne świadczenia Miejskiej Izby Odkażającej, o ile powstają one nie dla celów miejscowych, a dla celów ogólnopństwowych.

§ 4.

Magistrat m. Łodzi, poczynając od dnia 1 lutego 1924 r., ściągając będzie z gmin zamiejscowych tytułem zwrotu wydatków, poniesionych na utrzymanie Miejskiej Izby odkażającej opłaty za odkażania, wymienione w § 5 niniejszych przepisów, z doliczeniem kosztów portoryjnych.

§ 5.

Magistrat m. Łodzi zwalniać będzie częściowo lub całkowicie od opłat, wyszczególnionych w § 2 niniejszych przepisów, niezamożnych stałych mieszkańców m. Łodzi, zgodnie z orzeczeniem Komisji, powołanej w tym celu przy Wydz. Zdrow. Publicznej.

Należnością za dezynfekcję w mieszkaniach chorych członków Kasy Chorych m. Łodzi obciążona zostanie Kasa Chorych m. Łodzi.

§ 6.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 roku i od tej chwili tracą moc obowiązującą wszystkie inne, sprzeczne z niemi.

8. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IV. W sprawie ustalenia we frankach złotych wysokości opłat, pobieranych za utrzymanie osób, odosobnionych przymusowo w Miejskim Domu Izolacyjnym.

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 231 z dnia 12 lutego 1924 r., oraz w związku z wnioskiem r. Praszkiara, postanawia:

1. pobierać, poczynając od dnia 1 stycznia 1924 r., następujące opłaty za utrzymanie w Miejskim Domu Izolacyjnym osób, odosobnionych przymusowo:

- a) za utrzymanie osoby dorosłej fr. złot. 3 dziennie,
- b) za utrzymanie dziecka — fr. złot. 2 dziennie.

UWAGA: Osoby, posiadające mieszkanie 1 — 2 izbowe są zwolnione od opłaty.

2. żądać zwrotu wyżej wymienionych opłat od osób, odosobnionych wzgl. obowiązanych do ich utrzymania oraz od gmin przynależności;

3. zwalniać częściowo lub całkowicie od wyżej wymienionych opłat, niezamożnych stałych mieszkańców m. Łodzi, zgodnie z orzeczeniem Komisji powołanej w tym celu przez Delegację Wydziału Zdrowotności Publicznej;

4. ściągając, poczynając od dnia 1 stycznia 1924 r., z gmin zamiejscowych na pokrycie kosztów rewidycyjnych po 5 cent. dziennie za każdego izolanta.

5. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

V. W sprawie udzielenia szeregowi instytucji wychowawczych subsydjów z funduszów miejskich:

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 248 z dnia 15 lutego 1924 r., postanawia:

1. przyznać tytułem subsydjów z funduszów miejskich na rok administracyjny 1924:

- a) „Sienkiewiczówce” zł. pol. 8.220.—
- b) „Gniazdu” 2.400.—
- c) „Ewangelick. Do-
mowi Sierot” 8.747.—

- d) Przytułkowiświątej Olgi 1,464.—
- e) Internatowi przy parafji Mārjawick. 1,054.—
- f) Bursie dla terminatorów przy Kościele Dobrego Pasterza 3,513.—
- g) Żydowskiemu Domowi Sierot „Przytulisko” 4,743.—
- h) Żydowskiemu Domowi Sierot przy ul. Północnej № 38 7,261.—
- i) Żydowskiemu Domowi Sierot przy ul. Zgierskiej № 40 2,342.—
- j) Żydowskiemu Domowi Sierot przy ul. Pomorskiej 51 6,968.—
- h) Żydowskiemu Domowi Sierot przy ul. Zachodniej 20 4,333.—

2. utworzyć w związku z tem w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1924 nowe pozycje wydatków.

3. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VI. W sprawie udzielenia Towarzystwu Rzemieślniczemu „Resursa” w Łodzi koncesji na prawo urządzania i eksploatacji targów rzemieślniczych, jakoteż ustalenia wysokości opłaty koncesyjnej:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 24 z dnia 15 lutego 1924 roku, postanawia:

1. udzielić T-wu Rzemieślnicznemu „Resursa” w Łodzi koncesji na prawo urzędzenia i eksploatacji w ciągu lat 5, poczynając od dnia 1 stycznia 1924 roku, targów rzemieślniczych na posesji, położonej w Łodzi, przy ul. Aleje Kościuszki № 78, za opłatą 150 złotych polskich rocznie;

2. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

VII. W sprawie zezwolenia Cechowi Kominarskiemu w Łodzi na pobieranie w złotych polskich opłat za czyszczenie kominów:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 199 z dnia 8 lutego 1924 roku, postanawia:

1. zezwolić Cechowi Kominarskiemu w Łodzi na pobieranie w czasie od dnia 1 stycznia do 31 marca 1924 roku następujących opłat za czyszczenie kominów w mieście:

a) za palenisko wogóle 0,10 zł. polsk. kwartalnie,

b) za palenisko w domu parterowym 0,15—16 zł. pol. kwartalnie,

c) za piec piekarski 5.— zł. pol. kwartalnie,

d) za piec piekarski z wieloma przewodami 8 złot. polsk. kwartalnie,

e) za kuchnie hotelowe i restauracyjne, pralnie, jaldodajnie od przewodu 4 złot. polsk. kwartalnie

f) za kminy przemysłowe, farbiarnie, mydlarnie — od przewodu 8 złot. polsk. kwartalnie.

Uwaga: Oplaty te, wyrażone w złotych polskich, pobierane będą w markach polskich według kursu dnia płatności, ustanowionego przez Ministra Skarbu dla franka waloryzacyjnego.

2. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VIII. W sprawie statutu o podatku od psów na rzecz kasy miejskiej m. Łodzi:

1. Rozesłanie statutu uznać za pierwsze czytanie.

2. Rada Miejska przychylając się do wniosku Magistratu № 226 z dnia 12 lutego 1924 roku, zatwierdza w drugim czytaniu

S T A T U T

o podatku od psów na rzecz kasy m. Łodzi,

w brzmieniu przedstawionem przez Magistrat.

3. Na wniosek r. Waszkiewicza, ze względu na niepodanie Radzie Miejskiej do wiadomości właściwego pisma Województwa, dotyczącego sprawy powyższej, odroczyć 8 czytanie statutu do następnego posiedzenia Rady Miejskiej.

4. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IX. W sprawie zredukowania ilości łóżek etatowych w Miejskim Szpitalu dla wenerycznie chorych kobiet przy ul. Tramwajowej:

Rada Miejska przychylając się do wniosku Magistratu № 243 z dnia 15 lutego 1924 r., postanawia:

1. zredukować w miejskim szpitalu dla wenerycznie chorych kobiet „Marji Magdaleny” przy ul. Tramwajowej № 13, ilość etatowych łóżek ze 120 na 80;

2. wstrzymać z dniem 1 marca 1924 roku przyjmowanie do tego szpitala prostytutek, kierowanych przez Urzędy Sanitarne-Obyczajowe Województwa Łódzkiego, ograniczając się do leczenia li-tylko prostytutek, uprawiających nierząd w m. Łodzi.

3. Wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

X. W sprawie otwarcia Oddziału Pocztowego na Bałutach:

a) Ze względu na to, że:

1. cała północna dzielnica Łodzi, licząca około 200.000 mieszkańców, mianowicie: Stare Miasto, Bałuty, Żubardź, Radogoszcz, nie ma dotąd tak ważnej instytucji, jak Urząd Pocztowo-Telegraficzny;

2. ludność ta skazana jest na poważne wydatki, związane z dojazdem do oddalonych urzędów.

3. ciasnota i niedostateczna ilość obecnie istniejących oddziałów pocztowych naraża ludność na marnowanie czasu i na wielkie nieprzyjemności wskutek stałej ciżby w biurach,

4. władze państwowe nie wykazały dotąd dbałości o potrzeby mieszkańców tak ludnej dzielnicy,

a) Rada Miejska wzywa Magistrat do przedstawienia władzom państwowym koniecznej i pilnej potrzeby otwarcia oddziału pocztowego na Bałutach oraz do poczynienia energicznych kroków w związku z realizacją projektu,

b) Rada Miejska wzywa Magistrat, by w ciągu 4 tygodni przedstawił R. M. memoriał do władz państwowych w sprawie wszystkich bo-

łączek, związanych z obecnym stanem poczt, telefonów, ruchu na stacjach kolejowych i t. p. w m. Łodzi.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

B. Poza porządkiem dziennym wnioski nagłe:

I. W sprawie wszczęcia starań u odnośnych władz o niewydawanie dokumentów na pobyt obco-krajowcom, przybywającym do Polski w celu zarobkowania, jakoteż o nieprzedłużanie paszportów przybywającym już w granicach Polski, ze względu na szerczące się bezrobocie:

(wn. fr. N. P. R.):

1. uznać nagłość sprawy.

2. na wniosek r. Zuberta przystąpić do rozpraw in meritum.

3. po przeprowadzeniu wyczerpującej dyskusji, w której zabierali głos rr.: Zubert, dr. Schweig, Kałużyński, l. M, Bialer, Rapalski, Słoniewski, Rosenblatt, Rosensal, Knorr, Holenderski i Poznański, przekazać sprawę Komisjom do spraw ogólnych i pracy dla regulaminowego traktowania.

II. W sprawie udzielenia koncesji na elektrownię w Łodzi: (wn. r. Schweiga i tow.)

1. uznać nagłość sprawy.

2. na wniosek r. dr. Schweiga przystąpić do rozpraw in meritum.

3. Rada Miejska wzywa Magistrat, aby w ciągu dni 3-ch na specjalnym posiedzeniu Komisji do spraw ogólnych sprecyzował swoje stanowisko w sprawie podania pp. Skulskiego, Arndta i innych o nadanie im koncesji na elektrownię w Łodzi.

III. W sprawie powiększenia liczby lekarzy szkolnych dla zwalczania jaglicy: (wn. r. dr. Schweiga i tow.):

1. uznać nagłość sprawy.

2. na wniosek r. dr. Schweiga przystąpić do rozpraw in meritum.

3. po przeprowadzeniu wyczerpującej dyskusji, w której zabierali głos rr. Kałużyński, dr. Garliński, dr.

Schweig i Puto — przekazać sprawę Komisji Skarbowo — Budżetowej dla regulaminowego traktowania.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 12 min. 30 posiedzenie zamyka.

Przewodniczący

(—) J. Wolczyński.

Prowadzący protokół

(—) P. Rundo.

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik № 14.

Powołując się na „Przepisy o udzielaniu urlopów pracownikom miejskim m. Łodzi” (Dziennik Zarządu m. Łodzi № 21 z dnia 19 maja 1923 roku), poleca się niezwłocznie sporządzić, w myśl art. 4 tychże, plany projektowanych urlopów urzędników miejskich, uwzględniając w miarę możliwości, terminy, proponowane przez samych urzędników, oraz nadesłać je Wydziałowi Prezydjalnemu w terminie do dnia 26 marca 1924 roku celem zatwierdzenia przez prezydenta miasta.

Plany urlopów winny być ułożone na szematkach według załączonego wzoru oraz, zgodnie z § 5 wyżej wymienionych przepisów, w ten sposób, aby urzędnicy miejscy mogli wykorzystać swe urlopy wypoczynkowe bez uszczerbku dla normalnej pracy. Wszyscy urzędnicy miejscy winni nadesłać Wydziałowi Prezydjalnemu, za pośrednictwem władzy przełożonej, podania o udzielenie urlopów wypoczynkowych, prawo bowiem udzielania im tychże przysługuje prezydentowi miasta; oficjalistom i robotnikom miejskim udziela urlopów wypoczynkowych ławnik — przewodniczący Wydziału (art. 3 Przepisów). Zastępstwo na czas urlopu wyznacza naczelnik Wydziału z grona podwładnych sobie pracowników (art. 6 Przepisów). O dniu rozpoczęcia i zakończenia urlopu przez każdego urzędnika naczelnicy Wydziałów donoszą Wydziałowi Prezydjalnemu w odnośnych raportach miesięcznych. Każdy pracownik miej-

ski obowiązany, jest wykorzystać przysługujący mu urlop wypoczynkowy (art. 7 Przepisów). W roku 1924 Prezydent Magistratu ekwiwalentów pieniężnych za niewykorzystany urlop wypoczynkowy przyznawać pracownikom miejskim nie będzie.

Łódź, dnia 29 lutego 1924 roku.

Prezydent

(—) M. Cynarski

Dyrektor

Zarządu Głównego

(—) J. Zalewski.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi, stosownie do art. 47 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. U. Rz. P. № 94, poz. 747), podaje niniejszem do wiadomości, że na posiedzeniu Rady Miejskiej m. Łodzi w dniu 14. II. 1924 roku uchwalony został w następującem brzmieniu statut o poborze opłaty za prawo jazdy po mieście.

STATUT

o poborze na rzecz m. Łodzi opłaty za prawo jazdy po mieście.

§ 1.

Zgodnie z przepisami art. 6., Przepisów o utrzymaniu dróg ziemskich w gubernjach warszawskiej, kaliskiej i t. d.” z roku 1870 (Dz. Praw Tom 70) i ast. 1 art. 27 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Rz. P. № 94 z dnia 26 sierpnia 1923 r. poz. 747) jak również art. 12 i 19 Ustawy z dnia 10 grudnia 1920 roku o budowie i utrzymaniu dróg publicznych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. Rz. P. № 6 z dnia 15 stycznia 1921 roku, poz. 32), wprowadza się z dn. 1 stycznia 1924 roku na rzecz kasy m. Łodzi opłatę za prawo jazdy po mieście na następujących zasadach.

§ 2.

Zgodnie z przepisami art. 1 i 9 Ustawy z dnia 6 grudnia 1923 roku

o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów (Dz. Ust. Rz. P. № 127, poz. 1044 z dn. 15 grudnia 1923 roku) wymieniona w § 1 opłata, jako też odsetki zwłoki i koszty egzekucyjne, grzywny i kary, przewidziane tym statutem, będą aż do czasu wprowadzenia w obieg stałej polskiej jednostki monetarnej obliczane na podstawie franka złotego. Wartość franka ustalać się będzie zgodnie z przepisami Ustawy z dn. 6 grudnia 1923 roku.

§ 3.

Opłata za prawo jazdy po miesiące wynosi:

a) od dorożki jednokonnej 10—fr. zł., od dorożki parokonnej 15—fr. zł.,

b) od woza ciężarowego, platformy, resorówki lub beczki asenizacyjnej: o zaprzęgu jednokonnym 15—fr. zł., o zaprzęgu parokonnym 20—fr. zł.

c) woza meblowego (zamkniętego) 30—fr. zł.

d) woza kołowego 40—fr. zł.

e) od wózka ręcznego 2—fr. zł., przedsiębiorcy, posiadającego więcej wózków, od każdego wózka 3,50—fr. zł.

f) od karety lub landa, powoza, wolanta 100.—fr. zł., od karety jednokonnej 70.—fr. zł.

g) od bryczki dwukonnej 50.—fr. zł., od bryczki jednokonnej 40—fr. zł.

h) od karawana I klasy 40—fr. zł., od karawana II klasy 30—fr. zł., od karawana III klasy 15—fr. zł.

i) od samochodu osobowego:

1) o sile do 10 koni 150—fr. zł.

2) o sile pow. 10 do 15 koni 200—fr. zł.

3) o sile pow. 15 do 20 koni 250—fr. zł.

4) o sile pow. 20 do 30 koni 300—fr. zł.

5) o sile pow. 30 koni 350—fr. zł.

j) od samochodu ciężarowego z kołami gumowymi:

1) o pojemności do 1 i pół tonny 30—fr. zł.

2) o pojemności powyżej 1 i pół tonny do 3 tonn 60—fr. zł.

3) o pojemności powyżej 3 tonn 100—fr. zł.

k) samochody ciężarowe z kołami bez gum dopłacają do powyższych stawek 100 proc. opłaty,

l) wozy, doczeplone do samochodów, płać 50 proc. stawki, przewidzianej dla woza motorowego,

m) od motocykla 20—fr. zł.

n) od roweru 5—fr. zł., przy czym robotnicy i młodzież szkolna płać od roweru 2—fr. zł.

Każdy właściciel samochodu obowiązany jest przy rejestracji samochodów okazać legitymację samochodu.

O ile pojazdy, wymienione w p. f i g, oraz samochody należą do przedsiębiorstw wynajmu tych środków przewozowych, opłata od nich wynosi 50 proc. odnośnych stawek.

§ 4.

Opłaty, wymienione w § 3, mają być wpłacane za cały rok zgóry w terminie od 1 stycznia do 1 marca roku podatkowego. Zgłoszenie środka przewozowego po 1 lipca roku podatkowego wymaga opłaty półrocznej. Po bezskutecznym upływie terminie, oznaczonego w tym paragrafie, doliczone będą odsetki zwłoki w wysokości, wskazanej w § 8 niniejszego statutu.

Kwit kasy miejskiej bez numeru i legitymacji nie daje prawa jazdy po miesiące.

§ 5.

Magistrat nie jest obowiązany do zwrotu opłaty, jeżeli posiadacz środka przewozowego utraci prawo jazdy po miesiące z powodu przekroczenia przepisów policyjnych. Zwrot opłaty nastąpi tylko w wypadku, jeżeli władze odmówią wydania legitymacji na prawo jazdy po miesiące i osoba interesowana złoży w dowód na tę okoliczność zaświadczenie odnośnej władzy.

§ 6.

Wolne od opłaty komunalnej są środki przewozowe, należące do władz państwowych i komunalnych, do straży ogniowej, pogotowia ratunkowego, do towarzystw dobroczynnych, spółdzielni robotniczych i urzędniczych, oraz zamiejscowe, ulszczające opłatę w gminie własnej. Środki przewozowe, wymienione w tym paragrafie, mają być zgłoszone, z wyjątkiem zamiejscowych oraz należących do władz państwowych i komunalnych, w Wydziale Podatkowym Magistratu celem uzyskania numerów za przedniem złożeniem przypadającej za nie należitości.

§ 7.

Należitości, wyszczególnione w § 3 niniejszego statutu, pobierać będzie kasa miejska w markach polskich według wartości franka złotego w dnia dokonanej wpłaty. Przechowywanie kwot pieniężnych musi się odbywać zgodnie z Ustawą z 6 grudnia 1923 roku o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin i dochodów publicznych.

§ 8.

W razie nieuiszczenia opłaty w terminie, ustalonym w § 4, Magistrat m. Łodzi pobierać będzie — w myśl art. 10 Ustawy z dnia 6 grudnia 1923 roku — odsetki zwłoki w wysokości 2 proc. w stosunku miesięcznym, zaś koszty egzekucyjne w myśl art. 56 Ustawy z dn. 11. 8. 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych według przepisów Ustawy z dn. 9 marca 1923 roku o karach za zwłokę i kosztach egzekucyjnych (Dz. U. Rz. P. № 31, poz. 189).

§ 9.

Osoby, które na wezwanie Magistratu nie zgłoszą swoich będących w użyciu środków przewozowych, lub działające w inny sposób celem uchylecia się od obowiązku płacenia, ulegną karze zgodnie z przepisami art. 62-67 Ustawy z dn. 11-go sierpnia

1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Rz. P. № 94, poz. 747 z roku 1923).

§ 10.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego statutu, którego moc prawna zaczyna się z dniem 1 stycznia 1924 r., traci moc obowiązującą statut dotychczasowy, uchwalony przez Radę Miejską dnia 23 września 1923 roku i zatwierdzony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem L. S.M. 504-12.

Magistrat m. Łodzi

Prezydent (—) M. CYNARSKI.

Kronika miejska.

— Rozporządzenia Magistratu w przedmiocie doksztalcenia młodzi, pracującej w przemyśle, rzemiośle i handlu. W myśl uchwały Rady Miejskiej z dnia 7 lutego 1924 roku oraz na mocy art. 114 i 119 Ustawy Przemysłowej (Zbiór Praw Rosyjskich tom XI część 2) Magistrat m. Łodzi postanawia co następuje:

1) Młodzież płci obojga od lat 14 do 18, pracująca w rzemiośle, przemyśle i handlu, powinna być zwalniana z pracy codziennie o g. 17-ej dla pobierania nauki w Miejskich Szkołach Wieczornych.

2) Rodzice, względnie opiekunowie, jak również przełożeni i pracodawcy, obowiązani są do kontrolowania regularności uczęszczania młodzieży na naukę. Za podstawę dla kontroli służy książeczka szkolna, w którą zarządy szkół zaopatrują każdego ucznia.

3) Winni nieposyłania młodzieży na naukę do Miejskich Szkół Wieczornych, winni niezwalniania z pracy w godzinach nauki, jako też niekontrolowania uczęszczania młodzieży na naukę pociągani będą do odpowiedzialności z art. 865 Kodeksu Karnego.

4) Kontrolę nad wypełnieniem obowiązku doksztalcenia młodzieży od lat 14 do 18 oraz wykonywanie

związanych z tem przepisów powierza się Komisji Powszechnego Nauczania m. Łodzi.

5) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

W myśl ^{*} uchwały ^{*} Rady Miejskiej z dnia 27 września 1928 roku oraz na mocy postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 31 grudnia 1818 roku (art. 12 i 26), instrukcji K-sji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji z dnia 19 marca 1817 r. № 926/243 i reskryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 28 kwietnia 1846 r. № 4481 — Magistrat m. Łodzi postanawia, co następuje:

1) Urzędy Starszych Zgromadzeń rzemieślniczych (cechy) obowiązane są przedkładać Prezydentowi miasta do podpisu świadectwa uczniów, kończących praktykę zawodową.

2) Równocześnie ze świadectwami o ukończeniu praktyki zawodowej powinny być przedkładane świadectwa o ukończeniu przez uczniów Miejskiej Szkoły Wieczornej dla młodzieży, pracującej w rzemiosłach, przemyśle i handlu, w przeciwnym wypadku Prezydent miasta odmawia swego podpisu.

3) Świadectwa o ukończeniu praktyki zawodowej w rzemiosłach bez podpisu Prezydenta miasta są nieważne, a wydawanie takich świadectw będzie ścigane sądownie.

4) Czynność podpisywania świadectw z odbytej praktyki zawodowej w rzemiosłach, jako też przeglądania zawodowych świadectw z ukończenia Miejskiej Szkoły Wieczornej dla młodzieży, pracującej w rzemiosłach, przemyśle i handlu, Prezydent miasta może przekazać ławnikowi Wydziału Oświaty i Kultury.

5) Przejściowo rygor ten stosowany będzie w rozwoju stopniowym: w roku 1924 do roczników 1908, 1909, 1910 i poczynając od roku 1925 do wszystkich uczniów, kończących praktykę zawodową w rzemiosłach.

6) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

— **Oplaty kąpielowe.** W myśl wniosku delegacji Wydziału Zdrowotności Publicznej, Magistrat ustalił z dn. 1 b. m. następujące opłaty w Miejskim Zakładzie Kąpielowym:

a) za wannę I klasy 0,60 fr. zł.

b) za wannę II klasy 0,45 fr. zł.

c) bilety ulgowe dla urzędników miejskich i nauczycieli szkół powszechnych 0,30 fr. zł.

d) łaźnia 0,20 fr. zł.

— **Reorganizacja.** Na posiedzeniu Magistratu w dn. 4-go b. m. postanowiono, aby biuro komitetu budowy szkół powszechnych włączyć do organizowanego obecnie oddziału budowy gmachów miejskich, który istnieć będzie przy Wydziale Budownictwa, jako samodzielna jednostka.

— **Tyfus plamisty w Łodzi.** W ciągu ostatnich dni Dział Sanitarny Wydziału Zdrowotności Publicznej zanotował kilkanaście wypadków tyfusu plamistego.

Obecnie tyfus plamisty został skonstatowany w północnej części Łodzi, zamieszkaną przeważnie przez ludność najbiedniejszą. Dotychczas stwierdzono wypadki tyfusu plamistego przy ul. Marysińskiej 15, gdzie zachorowało 6 osób, z tego 5 osób w jednej rodzinie, następnie przy Rynku Bałuckim № 4 (5 osób), Aleksandrowska 12 (3 osoby), Franciszkańska 26 (2 osoby).

Inspektor sanitarny m. Łodzi, dr. Starzyński, natychmiast po stwierdzeniu tyfusu plamistego i odesłaniu chorych do szpitali, dokonał w tych domach szczegółowej dezynfekcji wszystkich mieszkań wspomnianych, zaś mieszkańcy tych domów zostali poddani kąpeli i odkażeniu.

— **Zniżka cen gazu.** W związku ze zniżką cen węgla Magistrat — na wniosek Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich — postanowił obniżyć na miesiąc luty w następujący sposób ceny gazu, produkowanego przez Gazownię Miejską:

a) za gaz do oświetlania i ogrzewania mk. 22.000.000.— za 1000 st.³

b) za gaz do silników 19.000.000. mk. za 1000 st.³

c) za gaz dla instytucji miejskich i do oświetlania ulic 15.000.000—mk. za 1000 st.³

—**Zwiększenie kredytów dla kooperatyw.** Na posiedzeniu delegacji Wydziału Handlowego, które odbyło się przewodnictwem p. Jawnika Mazzyńskiego dnia 3 marca, sporo czasu poświęcono sprawie kredytów, udzielanych przez Wydział Handlowy kooperatywom.

W wyniku dyskusji delegacja Wydziału Handlowego, pragnąc przyjąć

z pomocą niezamożnej ludności m. Łodzi, uchwaliła dotychczasowe kredyty, udzielane kooperatywom, powiększyć. Kredyty te obecnie mają wynosić: dla kooperatywy „Wyzwolenie“ 4,5 miljarda, „Łodzianin“ — 4 miljardy, „Zorza“ (Widzew) — 2 miljardy, „Dźwignia“ — 1,5 miljarda, „Rola“ — 1,5 miljarda, „Młot“ — 1,5 miljarda, „Nasze Wyzwolenie“ — 1,4 miljarda, „Stacja Łódź-Kaliska“ — 1,2 miljarda, „Samopomoc Ogrzędnicza“ — 1,2 miljarda, „Wisła“ — 1 miljard, „Posiew“ — 1 miljard, i „Praca“ (Chojny) — 0,6 miljarda.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie § 5 regulaminu sanitarno-porządkowego, obowiązującego na terenie m. Łodzi, Magistrat m. Łodzi celem zapobieżenia szerzeniu się chorób zakaźnych skutkiem antysanitarne go stanu dziedzińców łódzkich, zarządza co następuje:

§ 1. Właściciele względnie osoby, którym nieruchomości powierzono, obowiązani są bezzwłocznie przystąpić do oczyszczenia dziedzińców swych nieruchomości ze śniegu.

§ 2. Na dziedzińcach obszernych, do których jest łatwy dostęp dla wozów asenizacyjnych, właściciele nieruchomości względnie osoby, którym zarząd nieruchomości powierzono, winni usunąć śnieg, względnie ustawić go w przyzmy, w odległości kilku metrów od studni, oraz dołów kloacnych.

§ 3. Ścieki, kanały odchodowe oraz wszelkie ujścia dla wody we wszystkich nieruchomościach winny być bezzwłocznie oczyszczone ze spadkiem w stronę przeciwną od dołów kloacnych i studni.

§ 4. Specjalne komisje sanitarne z udziałem czynników obywatelskich przystępują bezzwłocznie do sprawdzenia stanu sanitarnego dziedzińców nieruchomości łódzkich oraz wykonania zarządzenia, wyszczególnionego w § § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Wywózka śniegu powinna być skierowana do miejsc następujących:

a) do dolin, znajdujących się na Polesiu Konstantynowskiem i Widzewskiem,

b) do dołów po Cegielni Miejskiej, położonych przy Szosie Pabjanickiej,

c) do dołów miejskich, położonych w dzielnicy między Zagajnikową, Konstytucyjną i Parkiem 3 Maja.

§ 6. Właściciele, wzgl. osoby, którym zarząd nieruchomości powierzono, obowiązani są po dokonaniu czynności, wyszczególnionych w § § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, bezzwłocznie przystąpić do wywózki zawartości dołów kloacnych.

§ 7. Wyszczególnione w § § 1, 2 i 3 zarządzenia winny być wykonane w ciągu trzech dni od daty obwieszczenia.

§ 8. Za niespełnianie wynikających z niniejszego rozporządzenia obowiązków winni podlegają, w myśl art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r., (Dz. Ustaw Rz. P. № 61 poz. 368) oraz Ust. z dn. 21 stycznia 1924 r. (Dz. U. Rz. P. № 9 poz. 89) w drodze administracyjnej karze do wysokości zł. polsk. 100 grzywny lub 3 miesięcy aresztu wzgl. grzywny i aresztu łącznie.

Prezydent m. Łodzi
(—) M. Cynarski.

Treść numeru 12-go:

Służba prasowa samorządów i wydawnictwa komunalne miejskie.—

Dział sprawozdawczy:

Protokół 9 posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 6 marca 1924 roku.—

Obwieszczenia i okólniki.

Okólnik № 14 w sprawie udzielania urlopów urzędnikom miejskim Magistratu m. Łodzi.— Obwieszczenie o poborze na rzecz m. Łodzi opłaty za prawo jazdy po mieście.—

Kronika miejska.—**Licytacje przemysłowe.**

Wydział Podatkowy (Dział Sekwestracyjny) niniejszem podaje do wiadomości że w dniu 19. III. 24 r. odbędą się licytacje ruchomości niżej podanych osób za niewpłacone podatki: Adlera J. Drewnowska 27, kredens. Szkuclarka, Sierakowskiego 78, komoda. Hajmanowicza M., Sierakowskiego 79, szafa. Pietrzaka M., Drewnowska 63, krzesło. Werzyńskiego, Cegielniana 67, waga. Zarzewskiego I, Pomorska 3, zegar. Fiszerza D., Cegielniana 26. stół. Kunikowskiego, Krzyżowa 4, stół. Drewnowicza W., Róg Lutomiarskiej i Modrej, waga. Frydrysiaka F., Nowosikawska 2, komoda. Pełzowskiego W., Lutomiarska 36, szafa. Zakrzewskiej Cecylii, Nowomarysińska 12, kredens. Najmana M., Nowomiejska 4, 1 sukienka dziecienna. Sztajnsznejdra H., Południowa 3, pianino. Pachtera Sz., Nowomiejska 19, 2 skrzynki drożdży. Adlera A., Cegielniana 39. pianino, lustro, kredens, pomocnik, 4 fotele, kasetka i stół, stół i 6 krzesel. Strykowski Ch., Piotrkowska 26, 10 sukien wełnianych. Gutmana, Plac Wolności 11, 4 stoliki marmurowe. Mandeltorta J., Aleje Kościuszki 10, 25 metrów bostonu, Urbacha M., Szkolna 28, koldra.

Dnia 20 marca 1924 roku o godzinie 9-tej rano: Lińszycza I., Gdańska 118, 2 biurka. Sztencel August, Sienkiewicza 62, biurko. Adamskiego K., Dobra 8, kredens. Stencel, Sienkiewicza 62, biurko. Roszaka L., Wysoka 46, maszyna do szycia. W. Kaźmierczaka, Rzgowska 141, 2 kapy. Golda I., Pańska 54, 3 krzesła. Cudkiewicza, Główna 34, 2 swetry. Majb Lindy, Anny 20, zegar. Lazara Kahana, Nawrot 7, maszyna do szycia, Pfeiffra Ryszarda, Nawrot 13, 2 sztuki towaru. Mordjanera Bernarda, Piotrkowska 123, 1 sztuka towaru.

O G Ł O S Z E N I E.

Wobec wygaśnięcia terminu działania Ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 roku o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń — (Dz. U. R. P. № 33 poz. 264 ex 1922), której moc obowiązująca była przedłużona Ustawą z dnia 1 czerwca 1923 roku (Dz. U. R. P. № 59 poz. 418 ex 1923) do dnia 25 listopada 1923 roku i w związku z mającą nastąpić wkrótce likwidacją Urzędu Mieszkaniowego — Magistrat m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że przysługuje im prawo składania reklamacyj w biurze Urzędu Mieszkaniowego (ul. Piramowicza № 5, prawa oficyna, II piętro) w terminie do dnia 22-go marca 1924 roku, zwłaszcza w sprawach dotyczących opieczętowania przez Urząd Mieszkaniowy ruchomości, złożonych w odpowiednich ubikacjach na koszt i ryzyko ich właścicieli, w myśl art. 4 p. 2 cytowanej Ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r.

Po wyżej wymienionym terminie żadne reklamacje uwzględniane nie będą, ewentualne zaś skutki niezłożenia omawianych reklamacyj osoby zainteresowane będą zawdzięczać same sobie.—

Łódź, dnia 9 marca 1924 roku.

Prezydent m. Łodzi.

(—) M. Cynarski.

Redaktor: Bolesław Dudziński.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi

Odbite w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.